

cost sGES (due to simplification managerial system), reduce the number servicing personnel and allows to spare on home and production premiseses. Thereby, the use the optimum systems of the autocontrol GES small power will give the Ukraine significant economic advantage and will provide broad spreading GES small power for the reason more efficient use the renewed sources to energy.

The main technical idea is a translation GES on work without servicing operative personnel, simplification of the systems of the autocontrol and technological automation without loss of their accuracy and reliability and control mode to stations on channel nonwire relationship.

The main hypothesis is a position about possibility of the work GES small power with simplified regulator without reduction of reliability and economy, including in mode of their work on water-flows.

Use on sGES simplified systems an autocontrol reduces the cost to stations, not worsenning reliability of its work, but introducing the new digital systems of the autocontrol on existing sGES and full automation sGES will provide the possibility of the use to stations without servicing personnel that promotes the essential reduction to prime cost made to electric powers.

РИЗИКОРІЄНТОВАНЕ МИСЛЕННЯ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ

Орлик О. В.

Кіровоградський науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС України, м.

Кропивницький, Україна

В процесі планування діяльності будь-яка організація або компанія стикається з ризиками, що впливають, як на результати процесів всередині системи, так і на здатність задовольняти вимоги споживачів. Для зниження негативних наслідків ризиків і використання можливостей організації реалізують принципи ризикорієнтованого мислення і впроваджують його в систему менеджменту якості.

Власне ризик (за ISO 9000:2015) – це вплив невизначеності на результат будь-якої діяльності, у вигляді негативного відхилення від очікуваного результату [1]. Ризики існують в діяльності організації любого типу. Однак для кожної організації вони свої.

Ризикорієнтоване мислення передбачає управління ризиками у системі процесів організації. Для цього необхідно класифікувати ризики, щоб визначити, якими конкретно ризиками в системі необхідно керувати, для досягнення високих показників результативності і ефективності. Ризики можуть бити класифіковані:

- за родом небезпеки – техногенні та природні;
- за сферами прояву – комерційні, екологічні та професійні;
- по можливості передбачення – прогнозовані або не прогнозовані;
- за джерелами виникнення – зовнішні чи внутрішні;
- за розміром шкоди – допустимі, критичні та катастрофічні.

Для кожної організації можлива власна класифікація ризиків, оскільки поєднання системи та умов її функціонування є унікальним. Для впровадження ризикорієнтованого мислення компанія визначає ризики, що притаманні її системі менеджменту якості на основі певної класифікації ризиків. Однак ризики повинні регулярно переглядатись, оскільки ризикорієнтований підхід бере до уваги зміни в діяльності компанії.

Загалом же ризикорієнтоване мислення дозволяє:

знизити фактор невизначеності при здійсненні діяльності;
використовувати перспективні можливості покращення;
покращувати планування і підвищувати ефективність діяльності;
заощаджувати ресурси;
покращувати взаємини з зацікавленими сторонами.

Базові кроки, що застосовуються в будь-якій ситуації, у будь-якому бізнесі та на будь-якому рівні ієрархії організації при впровадженні процесу управління ризиками, такі:

- Перший крок – навчитися бачити та чітко визначати небезпеки (загрози).

Другий крок – потрібно навчитися створювати профілі ризиків, тобто систематично визначати всі ризики, притаманні об'єкту оцінки.

Третій крок – навчитися визначати, з якими ризиками потрібно працювати насамперед

Четвертий крок – необхідно вміти вибирати і реалізовувати стратегії управління значними ризиками.

П'ятий крок – навчитися розробляти план дій у разі, якщо той чи інший ризик реалізується.

Список використаних джерел:

1. ДСТУ ISO 9000:2015. Системи управління якістю. Основні положення та словник термінів (62656) [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://dnaop.com/html/62656_5.html.

РОЗСЛІДУВАННЯ НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ НА ВИРОБНИЦТВІ: МЕТОДОЛОГІЧНЕ ПІДГРУНТЯ

Фатєєва Л.Ю.

Національний науковий центр «Інститут судових експертиз

ім. Засл. проф. М.С. Бокаріуса

Вихідні передумови. На виробництві нерідко трапляються нещасні випадки в наслідок порушення вимог нормативно-правових актів з охорони праці [1]. Але офіційному розслідуванню підлягають тільки випадки, що сталися з працівниками в робочий час при виконанні посадових обов'язків. Для розслідування нещасних випадків існує відповідна законодавча база, алгоритм розслідування і методологічні підходи до вирішення проблем інженерно-технічної експертизи в галузі охорони праці та безпеки життєдіяльності людини (ч. 1 ст. 272 — 275 Кримінального кодексу України (далі — ККУ) [2].

Постановка завдання. Розглянути методологічне підґрунтя розслідування нещасних випадків на виробництві та схему розслідування.

Результати. Законодавство з охорони праці сприяє полегшенню та оздоровленню умов праці, запобіганню травматизму та професійним захворюванням. Якщо нещасний випадок стався, закон покликаний сприяти виявленню та усунення його причин, а також відшкодуванню шкоди потерпілому. Цій меті слугують норми про розслідування та облік нещасних випадків на виробництві.

Розслідування нещасного випадку — це насамперед виявлення в установленому порядку причин, що призвели до нещасного випадку на виробництві, а облік нещасних випадків — це об'єктивна документальна фіксація кожної такої події.

Розслідування нещасних випадків на виробництві є одним із основних напрямків державної політики у галузі охорони праці.